

Op Oud-Naarden.

"Kruuu.....", kruuu.. .."

Een heldere, doordringende roep, aan het eind soms iets naar de i-klank toe.

Een geluid, dat ik deze zomer al enkel malen eerder had gehoord, telkens in de omgeving van het dennenbos aan de kustzijde van het landgoed Oud-Naarden; een geluid, dat echter steeds uit een andere hoek van het bos scheen te komen en waarvoor ik nog geen afdoende oplossing had kunnen vinden.

En nu?

Het is 28 november, half vijf 's middags, somber, zwaar bewolkt, maar niet koud; het schemert al wat, als ik het hoge dennenbos achter de boerderij bij de ingang van het landgoed nader; tussen de kaarsrechte stammen heeft de roep weerklonken. Ik doe enige stappen in die richting; daar is het weer!

Opeens vliegt een grote zwarte vogel tussen de bomen, verdwijnt eerst, maar komt terug en gaat tegen een dennestam zitten: een zwarte specht! Als ik enige stappen doe, vliegt hij in een bocht om mij heen, een indrukwekkende vogel, met, als men een kraai als maatstaf neemt, bredere, gevingerde vleugels en een langere staart, die duidelijk in twee punten uitloopt; zijn vlucht is veel minder golvend dan die van zijn bonte en groene neven.

Zo in de schemering lijkt het een grote zwarte spookvogel, die met grote vaart tussen de bomen vliegt, in grillige bochten, zeer behendig, terwijl hij zo nu en dan zijn roep laat horen.

Als hij even tegen een stam niet ver van mij vandaan gaat zitten, kan ik hem goed bekijken; het rood op de kop is echter door de invallende duisternis en de hoogte waarop hij zit niet te zien, de lichte snavel nog wel; de kop is ietwat gekuifd.

Weer vliegt de vogel weg, beschrijft enkele cirkels en gaat op een andere plek, iets verder weg, tegen een stam zitten; enkele malen tikt hij met zijn snavel tegen de stam, dan laat hij zijn mooie, fluitende roep horen.

Weer vliegt de vogel weg en verdwijnt uit het gezicht.

S.H. Poëlstra

Broeklever
(Sitta europaea)

tek.R. Hovingh